

FÖR VÅR ELLER FÖR GUDS SKULL?

ANDAKT TILL ROMARBREVET KAPITEL 3

En av utmaningarna som vi möter när vi ska läsa och förstå de bibliska texterna är att det ofta finns en skillnad mellan vårt moderna tankesätt och det bibliska tankesättet. Ett sådant exempel syns i Romarbrevet kapitel 3, tydligt i vers 25-26:

Honom har Gud ställt fram som en nådastol genom tron på hans blod. Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han i sitt tålmod hade lämnat de tidigare begångna synderna ostraffade. I den tid som nu är ville han visa sin rättfärdighet: att han både är rättfärdig och förklarar den rättfärdig som tror på Jesus.

Det moderna tankesättet har nästan alltid människan i centrum. Problem och lösningar är baserade på hur de relaterar till människans situation och räddning. Och detta är så klart inte obibliskt, Gud älskar människan och vill rädda henne från sin fångenskap i synden. Men det bibliska tankesättet börjar alltid med Gud som utgångspunkt, snarare än människan och i den versen ser vi ett annat problem som behöver lösas. Nämligen frågan om Gud relation till synden. Det kan vara en utmaning för oss att lyfta vår blick och sätta Gud i centrum för verkligheten, istället för oss själva.

Det är lätt för oss att se problemet med synden och att vi behöver bli räddade från dess konsekvenser. Men hur ofta ser vi det som ett problem att en helig och rättfärdig Gud ska förlåta synder? I ovan nämnda bibelstället vill Gud visa att han är rättfärdig. Tidigare, i gamla testamentet, har Gud haft overseende med synder.

Tänk att en terrorgrupp planerade att mörda lönnmörda regeringen, lyckas spränga stora delar av regeringshuset men, misslyckas med dådet, eftersom alla hinner ut. Terrorgruppen fångas och döms som skyldiga. De säger då att de är ledsna och att de ångrar sig. Rättsväsendet och regeringen bestämmer då att släppa dem utan några konsekvenser. Om det skulle hända så skulle vi antagligen tappa förtroendet för rättsväsendet och regeringen.

På samma sätt menar bibeln att det är med Guds ära, när han ser över syndarna. Men genom korset så visar Gud sin ära, genom att synden inte går ostraffad. Han skulle kunna valt att göra det genom att straffa syndaren. Men vi vet att Gud inte valde det; Johannes 3:17

Gud har inte sänt sin Son till världen för att döma världen, utan för att världen ska bli frälst genom honom.

För Gud är hans ära viktigt och central och det grundläggande anledningen till korset. För kristna bör det också komma långt upp på prioriteringslistan. I detta finns en stor trygghet: min räddning och eviga varande är inte baserad på vem jag är eller vad jag gjort, utan på att Gud är Gud.